

מפתחות לחלק ראשון

ב

דיני קריאת שמע

א טעם למה חזו נוהגין להפלה ערבית כ"ב זמן רב קודם ל"ה .
ב אם רשאי לענות מודים עם הציבור באמצע פרשה של ק"ש או באמצע הכרעה :

ג המהפלה פסוקי דזמרה או ברכות של ק"ש והצבור קורין שמע אם לריך להפסיק ולקרות פסוק ראשון של ק"ש עם הציבור :

דיני תפלה ונ"ב דיני קריאת התורה ואפטרחה

ד מי ששכח להפלה הפלה מנחה צ"ע עד לאחר שענו הקהל בדרכו היאך יתפלה הפלה מנחה :

ה הולך להפטר עם ב"ח לפני שנים ועבר זמן הפלה מנחה אי השיב אונס כס"ג ויתפלה ערבית שמים או לאו :

ו מי שסווא בדרך והגיע שעת המנחה והוא קרוב למלון בעיר בלי יושב יורדי אם טוב שיפלה בשעה או להמתין עד המלון :

ז האוכלים סעודה חתן וכלה ובאמצע הסעודה הגיע שעת המנחה אם פטורים הם מתפילה המנחה :

ח אם יחיד רשאי לומר י"ג מדות :

ט הקורא הלל ברה"ח אם לריך לחתום בברכה יתלך :

י כובעים שסם קלועים מקש אם השיב כיסוי הראש לעין הפלה והצרכה שסם וכן אי מוכי מנחה ידו על הראש :

יא הרואה להפלה הפלה י"ח בשעה שהש"ץ מתפלה איך יתנהג :

יב העומד בין גאול' להפילה אם רשאי לפתח קדושה או ברכו ואיש"ר :

יג אם הש"ץ לריך לפסוק ג' פסיעות לאחוריו קודם שיחמיל עושה שלום או אם יאמר בתוך פסיעותיו :

יד מי שהפלה ערבית או מנחה בשבת שסווא שבת וחסם בדעתו להפלה אחת חוקי וחקף שאמר חיבה אחת נזכר שהוא שבת וז"ל אחת קדשה או אחת אחד אם יכול ללך חיבה אחת להפילה שבת או אם ז"ל ברכה אחת חוקי עד גמירא כמי שמתחיל בשבת בשאר ברכות דחול :

טו שהחילו להפלה ביו"ד ואחר הקדושה הלכו להם מקלחם אם רשאים לגמור תפלהם ולהפלה סדר קדושה וקדיש :

טז טעם למה אין חזו מהרין בשאדם רואה להשתטע בשעת תפלתו להכריח ד"ח ולומר רבון כמו שסדרו חכמי התלמוד :

יז אם רשאי לקחת תפילה או מחזור בידו בשעה שסווא מתפלה להפלה בכהן אי דמיא לתפילין דאסור או לאו :

יח אם רשאי אדם לילך מבהכ"ב כשהתפלה עד ב"ש לעשות לרכיו ואח"כ יחזור לבהכ"ב להתפלה :

יט כשהלל ר"ח אב בשבת במה אי מפטירין הפטירה דר"ח או שמעו :

כ טעם על מה שנהגו ללג מנביא לנביא ולהפטיר כשהל חנוכה בחנוכה או בד' פדיות בשני הפטירות :

כא מומר האריך קורין לבנו לס"ח :

כב באיזה פרשה אמרו דלין משירין בה פחות מן ג"פ . אי ר"ל פרשה פחותה או אפי' בסתומה :

כג אם חייב אדם לומר פרשיו י"ט וד' פרשיות שנים מקרא וא' תרגום :

כד טעם למנהג בני אושטריי"ך שנהגו שהקהל אומרים פרשה השירה ועשרת הדברות מחומשים שלסן ואין הש"ץ חוזר וקורא אותה בס"ת :

כה טעם שיש לו מוס בידיו כמה זמן יהיה בעיר ויקרא דש בעירו שזכיל לישא כפיו :

כו אם רשאי הטהנים בדוכן לעשו' בכל פסוק ופסוק יגון בפני עמנו :

כז הרואה חלום ואומר רבון העולמים בשעה עליית הטהנים לדוכן לריך לדקדק לאומרו ממש בסוף כל פסוק או לא :

כח יחיד לריך לבוון רגליו בשעה שאומר קדושה עם הש"ץ :

דיני ברכות

כט קופי"עו הנעשה מפירות האילן אם מברכין עליו שהכל או בפ"ה :

ל מי שרואה לשחות יין מבוטל בתוך הסעודה ואוכל נמי מיני תרנימא האריך יבקר ברכה ראשונה וברכה אחרונה :

לא מי שרואה לשחות שלא בתוך הסעודה ורלוו לאכול קודם דבר

שממתיק לו השתייה אם לריך לברך על אותו הדבר שאוכל :

לב בעל הבית שדעתו לאכול כל הסעודה פה של נכרי' שהיא נקיה ומנוח על השלחן ג"כ פה של ישראל שאין נקי' על איו' מסן יבטע :

לג מי שביקר שהחיימו על הענבים אם לריך לחזור ולברך שהחיימו על התיירות וכן בגודגדיות ואמרעלי"ן :

לד ברכות הטוב והמטיב דמברכין על שינוי היין מחי מברך אותו :
לה הרואה לבגס בחדושה בימי החול ואינו רואה לקרסם עד מול"ש אי שפיר כוי למעבד כמי :

לו עני המתקן לו חלוק חדש אם לריך לברך שהחיימו :

לז אם ספק לא' או שכה לילה אחס לספור העומר האריך יעשה בשאר הלילות עם הכרעה :

לח מי ששכח על הניסים בבס"מ ומזכר בבונה ירושלים אם לריך לחזור לברכה הודאה :

לט בחורים העושים הקנה שלה לברך בכרעה המזון אי רשאים לתקנו רק עד אחר בונה ירושלים שהוא סוף ברכה דאורייתא :

דיני תלמוד תורה

מ תלמיד הרואה ללכת ממדינתו כדי ללמוד לפני רב אחד בוטח בו שיזכר ללמוד הימנו ואינו מוזהר בו שלא ילך. הישמע לאביו :

מא אם מותר ללכת לבית המדרש או לבס"ב מחוץ סכ' שאינה פסוק' :

מב הא דאמרין שסם רביעים יין אל יורה אם הוא שייך ג"כ ביינות שלנו :

מג תלמיד הרואה את רבו שרואה לאכול דבר האסור מדרבנן אם לריך למחות בידו :

דיני ציצית ותפילין ומזוזה וס"ת

מד איך מלייזין עליה של משי :

מה האריך מתקנין עליה קטן אם בבית האורח היו מלפניו וחזו מלאחריו או אם חולם אותו ברצועה מלפניו והאריך יעשה הכרעה על עליה קטן :

מו אם רשאיין להפטר במשי סביב הנקב שתחובין בו הליאות :

מז רצועות של תפילין שנפסקה איך נוהגין לתופרה ובאיזה חוטין חופרין אותה :

מח אם מותר להעביר קולמוס על איתיות שבתפילין שנמחקו קלח כדי שלא ימחקו לגמרי :

מט תפילין שנתקנו בקשר להניח כמנהג בני אושטריי"ך ואחד רואה לתקנם ולספך שקשר כמנהג בני רינו"ס אם יש קפידא בהנחת הפרשיות בבתיים :

נא הפירה של ס"ת שנקרעת רובה ומחוגרת עדיין בס"ת או בו' תפירות אם היא כשירה :

נב ס"ת שנתפרס במשי אם היא כשירה :

נג האריך נוהגין ראש המזוזה ללד פני הפתח או ללד חוץ :

דיני שבת

נד האריך מערבין בשבת השלשין ושאר מיני עבול :

נה איסור שנתערב בסיור מותר לשער בשבת אם יש שמים בסיור נגד האיסור :

נו אם מותר בשבת לעבול במלח כמה החיכות לטון ולהניחם לאוכלן אחר כן זו אחר זו :

נז מי שאינו יכול ללעוס יפה בשיניו אם יכול לחחק סכסך דק דק בשבת כדי שיאכלנו אח"כ :

נח שחיכות דגים או בשר המונחים בקערה ורואה לאכול מקלחם ולהניח מקלחם איך יברור אותם :

נח דליקה שגפלה בשבת אם שרי בר ישראל לבנות הדליק' בזמניו :

נט אם רשאיין ללעול חלון בשבת כדי שלא יכנס הדוח את הכר :

ס כשמברכין ספירה בלילי שבת ויו"ט בבס"ב מברכין וסופרין קודם קידוש שמקדש הש"ץ על היין או לאחריו :

סא אם מותר לספר שמעוה בשבת מענייני השירים ומלחמותיהם :

סב אם מותר להקיש באגודל ואמס שבאצבעותיו לשחק בו לתוק :

סג אם מותר בשבת לרמוח באור באצבעותיו כעין איתיות :

סד

מפתחות להלך ראשון

דיני הגובה ופורים

קא אכסניא שהוא נשוי אם רשאי להדליק נר חנוכה בברכה :
 קב בע"ש כשמדליקין ל"ח מצע"י וכנחה קודם קבלה שנת אם זקוק לם לחזור ולהדליק :
 קג נ"ח שנחשב כב' שמיים אם שרי להשתמש בטולן ע"י ביטול ברוב :
 קד גרות חנוכה של בכ"ג אם מדליקין אותן בין מזרח למערב או לפון ודרום :
 קה אם רשאי להדליק נ"ח בפומטות של נחשתה שלו :
 קו בחיזה לך מחילין להדליק הנרות אם בנר שהוא לך ימינו או ללד שאלו :
 קז הרוצה להדליק נר של חול מנר של מזהו כדי להדליק בו נר מזהו אחרת יש לחוש שיכבדה הנרות קודם שיגיע להדליק הנר של מזהו אי שרי כס"ג :
 קח הישועים שאין להם מוין בעינים ודלונס לבא אל הקהילות בפורים אם חייבים להקדים ביאחס כדי שיסו בקהל גם בקריאת פרשת זכור :
 קט מי שהוא אומר קאת אם רשאי לשמוע מקרא מגילה בי"ג מצע"י :
 קי טעם על המנהג שיהגין לעשות רוב סעודת פורים בלילה :
 קיא מי שגולה לרעהו בפורים כלים או שאר תחבולות אם יולא בו ידו משלות מנה :
 קיב אם מותר בפורים לתפור או לזייר לאורך פורים :

דיני פסח

קיג אם רשאי להשהות בפסח מיני קטניות שנפל עליהם מים וקרוב לו דאי שנחמאו :
 קיד הנוכחים לברור החטים לפסח איך יבררו אותן :
 קיז כששואבים מים למנות אם צריך לזכור שלא להוליך מגולים מן הנהר אל הבית :
 קיח כשמכבדים השקים לאורך קמה של פסח אם לריכין להסיר התפירות והטלאים :
 קיז אם לריכין לזכור שלשים יום לפני הפסח שלא לעוה שום דבר בבית כמו קרמים לפני החלונות :
 קיח אם רשאים להוליך על הכוס שק הקמה בלי שישים דבר תחתיו :
 קיט אחר מיני מרקחת שמתרין להשהות בפסח :
 קכ אם מותר לתת לנכרי ממנו קודם הפסח אע"פ שיודע בודאי שהנכרי יחזיר לו משלם לאחר הפסח :
 קכא ד' שעות שאוכלין חמץ בע"פ מתי מחילין למנות :
 קכב אם שרי לגוש העיסה תחת הרקיע סמוך לערב אלא כותל ממש בנר מערב דליכא למומר דשמש לשם :
 קכג אם שהה הבצק מעט בלי מהעסקין וחזרו והתעסקו בו ואח"כ שהה מעט עד שבהלטרף שהסיות יהיה יותר ממיל אם ילטרפו שהסיות או לאו :
 קכד אם לשה העיסה רכה מאלד אם מותר להסוף קמה בעיסה :
 קכה אם מותר להאכיל מלות לקטן בע"פ :
 קכז ע"פ שחל להיות בשנת אם מתענין בכבדרי' או באיזה יום מתענין :
 קכח מזה שנכפלה בתורה בשעת אפייתה מה דינה :
 קכח האריך ונהגין בפסח בדין וסוף טעם לפגם :
 קכט דיו שהוא מבושל בשנר שעורים אם מותר לכתוב בו בפסח :
 קל מדוכה של נחשתה האריך מכשירים אותו לפסח :
 קלא כשמנגעילין הכלים אם לריכין המים להעלות רחיצה תמיד כל שעת הסגולה :
 קלב אם מותר להגעיל לאורך פסח כלי כסף המצויירים שקורין בל"א גיבעל"מולט :
 קלג מה שנוהגין מקלח ב"א להניח בשעת בדיקת חמץ ב' או ג' חתיכות חמץ במקומות מיוחדים וכשהכבוד מולא אותם מפסיק מלבדוק וסומך על שמיאמרו החכמים מקודם אי שפיר עבדי או לאו :
 קלד נוסח ביטול חמץ :
 קלה סמולא חמץ בפסח ביו"ט ורואה לבערו אם מותר ליגע בו :
 קלז איכר יד ימינו באיזה לך יעשה הסיבה בליל פסח :

אם

סד סכין הנחשב מע"ש ככותל של עץ או בנדף שאינו מחובר אם מותר להזליאו משם בשבת :

סה אם רשאי לפתוח ולהסור הסדוק בעיט כדי להזליאו החמין :
 סו אם מותר בשבת להניח שפחה נכריה החמין על הסדוק בבית הסדוק צבוקר קודם שמתממה את הסדוק :
 סז מי שיש לו נתיבתו שקין עם מעוה אם מותר להניח עליהם חגורות או שאר חפצים של כסף וישוב ליקח מעליהם :
 סח אם מותר בשבת להסיר הפרוכה שלפני אה"ק ולפרוס אחר במקומו :
 סט מי ששכח מעוה בנחת המטרון שקורין קפי"ן יפסיל אם שרי לטלטל א"א ועוד שמעוה בליפסיל :
 ע אם יש חשש איסור לטלטל תפילין בשבת או ביו"ט :
 עא ספסל ארוך ששומע אחד מרגליו אי שרי לטלטלו ולהניחו באותו לך ששומע על ספסל אחר :
 עב שבות שמקילין בו בשבת במקום מזהו אם יש להקל נמי בו משום כבוד אורחים :

דיני עירוב ותחומין

עג הסדר מובי שנפלה בשבת אם מותר לטלטל באותו מבוי באותו שבת :
 עד טעם ויישוב על המנהג :
 עה פרדס גדול יותר מביה האתים מוקף חומה אבל לא הוקף לדירה אם יש למלא כ' ר בקלות לטלטל בחוכו :
 עו הדרי יחידי בעיר ובא י' ד' אחר דרך אקראי לשם ונתאכסן בבית נכרי בשבת אם אוכר ע' הכנס"ב לטלטל בעיר באותו שבת :
 עז מי שיש לו פרדס יפה חוץ לתחום וסוף ללכת עם ביו"ט ע"י עירוב כדי לטילל אי חשיב כס"ג לדבר מזהו :

דיני יו"ט וחור"מ

עח דורון שהוכח לישראל ביו"ט ויש בו חשש יורה או מחובר אם מותר ביו"ט שני לישראל אחר :
 עט כלים שקונים מן הנכרי ביו"ט שלאחר השבת והנכרי מוסל"ח שגולדו זה ב' או ג' ימים אם יש להמוך עליו להסיר הכלים :
 פ מי שקנה בשנר שחוט בערב יו"ט אם מותר למולחו ביו"ט :
 פא פתילה שלא הולקת בע"ש ונדלקת בשבת וכנחה אם מותר להדליקה ביו"ט שאחר השבת :
 פב מה ביו"ט ראשון ואשתי איך עושים עם קבורתו ופירתו :
 פג נכרי שהביא דורון לישראל ביו"ט מרחוק חוץ מ"ב מיל ואין בו חשש יורה ומחובר אם מותר לאכלו ביו"ט שני הוא או אחר :
 פד בשנר שנשחט בעיו"ט אם מותר לנקרו ביו"ט :
 פה איכור שרלו לשלוח אחר רב או ש"ך אם שרי לכתוב בחוס"מ כדי שיבא אחר המועד :
 פז אם מותר לחפוש סמחת דרך שינוי בידו ולתפור בחוס"מ :
 פח אם מותר לכנס בחוס"מ סדינים קטנים שמלפסין בו התיקוק :

דיני סוכה לולב וארזון

פחא אם מותר לסך סוכה על קורות הבית הקבועין במסמרים :
 פחב אם מותר להשים סולמות למעלה על הסוכה כדי לסך עליהם :
 פחג אם מותר לחנך כלונסאות הסוכה במסמרות של ברזל או לקושרם בדבר שמקבל עומאה :
 פחד מי שזר לו המקום בסוכה שכשרואה לישן בתוכה לא יוכל לפשוט את רגליו אי מיקרי כס"ג מלפטר או לאו :
 פחה אם כבו הנרות בסוכה בליל שבת ויש לו נר בבית אם מותר ללאח מן הסוכה ולאכול בבית במקום הנר :
 פחז קטן שאין לו אב ואין לריך לאמו אם הוא חייב בסוכה :
 פחזא ירדו גשמים בליל שני דסוכות אם לריך לאכול חוץ הסוכה :
 פחזב האריך אמו וסגין בדין נחלקו הסויתות בלולב :
 פחזג איך נוהגין בניעוטם הלולב :
 פחזד כשמקפסין הבימה עם הלולב באיזה לך ראוי לפנות ולסיקה :
 פחזה אחרונים שיש להם נקבים הנעשים בשעת גידולן באילן מהמח הקולאים אם הם נכרים :
 פחזו ק המבדך בחוס"מ בלולב ואחריו חבירו בלא רשותו אם יולא י"ח :

מפתחות לחלק ראשון

קלו אם ילאו בע"פ מנסכ"ג מצע"י אם רשאין לקדש ולתח הסדר קודם הלילה :
 קלח בעל הבית הסועד אלל ח"ח מופלג בדורו אם בעי הסיבה כיון שלא למד ממנו דבר :
 קלם כוית מלא ומרודר אם לריך לבולשו ככ"ח כשהוא מרוסק :
 דיני ר"ה ושופר
 קמ מי שכבר ילא בחקיעת שופר ורולח אח"כ לתקוע לחולה איזכו עדיף לדרך הסדרים החוקע או החולה :
 קמא דיני עשיית הסברים :
 קמב אם יש לעשות כשימח אחת סברים ותרועה :
 קמג היכן מקומו כר"ס בחפילה המוספין מה שאומרים מלבד עולת החודש :
 קמד אם שכת זכריו או מי כמון או וכחוב ומכר קודם שעקר רגליו אם לריך לחזור :
 קמה כשהל ר"ה בחול אם יאמר בחפילה ובקידוש זכרון תרועה או יום תרועה :
 דיני יוה"כ וט"ב ושאר העניות
 קמו מי הם הלריכים להשלים התעניות ב' ימי תשובה :
 קמז אם רשאים הגדולים להאכיל סקטנים בידיים ביוה"כ :
 קמח אשה שילדה בז' בחשתי אם מותר להאכילה ביוה"כ אחי' לא אמרה לריכה אני :
 קמט אם מותר לעמוד ביוה"כ על כרים וכסתות המוספין בעור :
 קנ אם מותר לרחון בארון מר"ח אב עד ט"ב :
 קנא אם לריך לחלוץ המעלים בסעודה המפסקה :
 קנב אם רשאין העבריות לכנס בגדים לכריות בשבוע שחל ט"ב בחוכה :
 קנג אם שרי לחלוב הסרות בע"ב
 קנד בני אדם שמתעניין ג' ימים רופים ומחליטין במולאי שבת איך יעשו עם הסבילה :
 קנה נער כחוש וקטן מאד והוא בן י"ג שנה ויום אחד אכל אין נראין בו שערות אם חייב להשתנות ביוה"כ :
 קנו מי ששכה ביו"ז בתמוז ואכל יותר מכזית אם לריך להשתנות יום אחד :
 קנז חתן שמתענה ביום חופתו אם יתפלל עניו קודם שישהה בכוסות תחת החופה :
 קנח מי שרגיל לסדיק פיו בכל בקר אם שרי למועבד הכי ביום העניות :
 דיני שהימה וטריפה ובשר בחלב ושאר איסורי טאבלות
 קנט בשר מלוח ששהה במלח שיפור מליחה ואח"כ שמו עליו בשר מלוח אחר שנמלח לפני זמן רב ואח"כ נמלא מבשר האחרון חתיכה אחת נבילה ואין ס' בכל הבשר לבטלו אם יש לך היתר להחירין :
 קפ בשר ששהה ג"י בלי מליחה אם מותר לבטלו אחר הללייה :
 קפא עופות ששירו כל נולתן מפני שמונחיהם אם יש לחוש לעריפות :
 קפב בשר מלוח שלא הודח אחר מליחתו אם מותר לחותכו בסכין :
 קפג סירכה היוצאת מן הדקים וכסרך לדופן ואין ריעותא בדקים אם יש לחוש לטרפות :
 קפד עוף או בסמה ששכר רגלו למעלה מן הארבעה וחזר ונתרפא מה דינו :
 קפה מחט תחובה בקורקבן וכמעט ניקב כל הקורקבן אך לא כולו ממש מה דינו :
 קפו דיני חולעת שנואלה בראש הבמה ופני החולעת כלפי חוץ :
 קפז מה שמוגין להשתות הבשר במלח שעה אחת :
 קפח טעם מה שמוגין להחירין הרגלים בלי מליחה ובתרגולת להסיר מולחם נוהגים בו אסור :
 קפט דין בשר שגולל אחר מליחה בלי סדחה :
 קע בשר ששהה ג' ימים בלי מליחה ונתערב בחתיכות אחרות אי

נתכעלה ברוב או אם לריכים ללוח כולם :
 קעא חתיכים שיש כסן חולעים אם יש תקנה להם כדי לעוחן ולאכול הפח :
 קעב דין גודגדיות שנתכשלו ונמלא חולעים במקלתן ואין ס' בנותרים לבטלם :
 קעג אם מותר למלוח בשר על דף שאינו מונח במדרון :
 קעד דין דגים מלוחים עמאים שמונחים אלל הסודרים וכן סיכסים :
 קעה חתיכה נבילה שראויה להשתכב שנתערבם בחתיכות כשירות והאכילו אחת מהן בשוגג לכן ברית אם האחרות מותרות :
 קעז נר חלב שנטף על הכלי אם לריך הנעלה :
 קעז בסמה ששחטה ונמלאו לה י"ב לעלות גדולה בכל לך אי היו עריפם או לאו :
 קעה דוב שהוא קלח בן תרבות שקפץ על השור ואין ידוע אם קפץ עליו דרך שחוק או כדי לדרום אם השיר מותר לשחטו או למכרו חי לכדים :
 קעט כבש עריפם ואינו מודע מאיזה כבש הוא והקפסוהו ללואר אחד מהם ומטוין יפה הסמוך על זה :
 קפ בשבר הכף סמוך לגוף כמה שעורו לערוף :
 קפא חלב רוחח וזחל מקדירה של חלב ונמשך החמילה על הכירה עד שמונע בקדירה של בשר שעל הכירה אי חשיב סאי קילוח עדיין רוחח :
 קפב כהל לאחר שחכבוהו וללאוכו אם מותר לכיחה ע"ג דף של בשר אם אם נוהגים לעשותו בפשטיד"א :
 קפג חבש קף של חלב בקדירה של בשר ב"פ אם לריך ב"פ ס' :
 קפד השוחט לעלמו הרבה שפוח ואמר אין רלוי לטרות ולבדוק בסכין בין כ' עוף ועוף רק אחר שגמרתי לשחוט כולם אבדוק הסכין כי כמות אחי שלא אמלאנו פ"ס ואם אמלאנו פטום אעריף את כולם אם רשאי לעשות כן לכהלה :
 קפה השוחט אוחים ונמלא אחר השחיטה קנה רך של גניו תחוב לחרבו של וטע' וגשחט הקנה והוושט אי שחיטתו כשרה או לאו :
 קפו טבח אומן השוחט בשכר שקלקל בדבר שמן הסודר היתר גמור רק שאנו מחמירים בו בחומרת יחירתו אם סע"ז חייב לשלם :
 קפז השוחט תרגולת ולרוב חדוד הסכין חותך כל הראש בבת אחת אם לריך לככות הסם :
 דיני ח"ה וחרש ובלאי הכרם
 קפח עיסה שנתחמלה כל לרכה שאם לא ימרוו לאשוחה תתקלקל העיסה ובעלת העיסה אינה צריכה וקודם שתחזור לביחה תתקלקל העיס' אם המשרתה צריכה רשאה להפריש חלה בלי רשות :
 קפט אשה שלשה ב' עיסות אחת עם כרסו וא' בלא כרסו אם יכולה ללרפס ע"י נשיכה כדי לעול מהן חלה כי אין שיעור חלה בכל אחת מהן :
 קצ שלש בשאור של נכרים איך יעשה עם החלה :
 קצא יש שנים קרים ואח"ל לעובדי אדמה לזרוע שעורים ושבלת שועל קודם יום הקף העומר אם יש לחוש אותם שנים שלא לאכול חרשים ואלא לשחות השכר הנעשה בשעירים :
 קצב איך פודין בוס"ז כרס רבעי ונט"ר :
 קצג כשמברייטין הגפנים בכל שנה אחת אין חוששין משום ערלה :
 קצד אם מותר לזרוע ירקות בין הגפנים :
 דיני יין נסך
 רא חבית שחיה בו י"ג ועומדת ריקנית כמה ימי' ואח"כ שמו יין בתוכ' לא הכשירוהו מקודם ושםס היין בתוכה מעל"ע אסחיין מותר :
 רב יסודי היח חביות צביות סכרי חתום סהלכתו ואח"כ בלא סכרי אל היסודי ואומר היין שלך מטפףך ואחר ב' ימים הלך וראם שלא היה מטפףך עוד כי סכרי חיקן חביות כהידוק המגדפים עד שנסחטם ונשאר אם יש לחוש לנסך כס"ג :
 רג נכרים שהלכו לפני ניגית של יין ועבל א' אלצעו ביין ולחשו הנכרים יחד ושמוהו ומלאו פיהם שחוק שיכר ממעשיהם שעשו להכעיס

מפתחות לחלק ראשון

רכו מו הם הקדושים הכתרים לישב בחלוצה הן מן סג' דיימים
 הן הכתרים שמוסיפין על השלשה :
 רכו הם רשאים לחלוץ בע"ש :

דיני נישין

רכח עד שבה לחתום בנת וכשרה לכתוב יעקב עשה וכתב ש'
 במקום ע' והסודותו שטעם קודם שכתב הקו"ף ומחק ראש
 השמאלית של ש' עד שטעם ע' וגמר החימתו אם יש להשכיר
 סגט בדיעבד :

רכט בנת ארוסה שכ' אנה אהתני ולא ארוסתי אם סגט כשר :
 רל גט שנכתב בו ש' וע' שהיודין שנכתבה אינם מוגעין וכן י' שאחורי
 סל' ושעל סל' אינם מוגעין אבל הם כל כך סמוכין שהחיות קורא
 אופן בריוח בלי שום גמגום אם סגט כשר :

רלא בראשן מדינות שמוכרין ח' כמו כ' רפויס הא"ך כותבין בנת
 הכמייים כמון מ"כל יב"ט אם כותבים בכ' או בח' :
 רלב טעם וישב א"ך אני כותבין בנעין כמה דברים שלא נהגו
 הקדמונים ואמאי אין בו משום הולאה לנו על געין הראשונים :
 רלג כשכותבין בנת בנימין אם יש לכתבו מלא או חסד וכן מבאר
 הרבם שמות דוגמחו :

רלד מי שנשתיק שמו מנחת חולי אם כותבים בנת אנה יעקב משש
 או יעקב דמחקרי משש :

רלה אם לכתוב בנת כינוי שהוא על אורת גופו כמו שמעון פו"ך
 אבל אין קורין אותו פו"ך בלי השם דשמעון :

רלו אם נכתב גט ויודין שכתבין אינם מוגעין :
 רלז הא"ך עושין במשומד השולח גט להוליק לאשתו :

רלח שליח להולק שאינו מכיר שהיא אשה המגרש ואין עדים
 שיעידו ע"ז אם יוכל לסמוך על גשים או קרובים שיעידו עלי' :

דיני ערות אשה ויחודה

ר"ט יסודים ששמעו מוכרי אחד מסל"ת ששמע מוכרי א' שסגר
 יסודי בזה הכפר ונהן בו סימנים לפי תומו וסבי' היו ביסודם
 שנאבד אם אשתו מותרת להשא' ע"פ עדות זם :

ר"ב עוד דיני עדות אשה בנכרי מסל"ת :
 ר"ג דיני נשים הנמלטין מהגזירה ח"ו וב"מ אם מותרות הן
 לבעליהן ולכהונם :

ר"ד אשה ישראל רגילה ללכת יחידות אל הכפרים ללון שם בין הנכרים
 ולפעמים תפשת מנחת חובות שחייבת לנכרים אם אכורה היא
 לבעלה או אם נקדחת עובדת על דם :

ר"ה מי שנישא את אשתו ונשאת לחבירו דרר אלא בעיר קטנה ואין
 יסודים דרים שם רק אלו סב' אם מותר המגרש ליבנם לבית חבירו :
 ר"ו אם קנה בעל לאשתו שלא להתיחד עם פלוני אם יש לחוש
 אח"כ ליחוד כשתיחדם עם זם אפי' אם בעלה בעיר :

דיני גדה ובבילה ומקוה

ר"ז אשה שלא שמתה זמן רב ורצתה דם לריכה לסמחין ללבוש
 לבנים כאשה ששמתה מקרוב :

ר"ח אשה שהרגישה כאלו נפתח מקורה להוליא דם ובדקה עלמה
 ומלאה על העד דבר לבן ולא לבן גומם אם יש לערס :

ר"ט אשה שלעולם אינה רואה דם בפחות מ"ד אחר עבילתה ואח"כ
 רצתה לפעמים בע"ז ב"ז בכ' בכ"א אי חשבין לה כאלין לה וסח :

ר"י אם יבולת אשה ללבוש לבנים אחר שהפלטו הקהל ערבית
 ועוד סיוס גדול :

ר"כ אשה שמאלה כספ פחות מכנדים תוך ג"ה הראשונים אם יש
 להלות בדם מאבולת :

ר"כא אם מותר לחבק ולגשק את אשתו בעינים הסמוכה לוסתה :
 ר"כב אם מותר לישב עם אשתו נדה על העגלה ללכת מעיר לעיר :

ר"כג נדה שהיתה חולה אם בעלה רבאי לשמשה בחוליה :
 ר"כד בחור נשא בחולה ושכב אלא כמה לילת ולא בא עליה ואח"כ
 פירסה נדה אם לריכה עוד שמירס להתיחד עמה :

טעם

לסכמים אבל הם אומרים כי לנכות היין עשו אם יש לחוש לנכך כס"ג :
 ר"כז נכרי הונע בין שנחבית ע"י יולק והיין כשר בראתו שנה
 ביוקר ובדוחק יש ללבוז יין כשר לשחוח כל השנה אם יש להתייר
 יולק כס"ג :

ר"ח ישראל שהיה חבית יין בבית הנכרי בע"ח ותתם החבית ואח"כ
 כשחזר ישראל מלא החותמות רובן מקולקלי' אם יש לחוש לניסוך :
 ר"י השולח גביות ע"י נכרי בשק חתום לעיר אחרת והיסודי עלמו הלך
 אח"כ לאותו העיר שנשתלחו הגביות שם ומלא החתום מקולקל
 והיה יוכר שהשק נפתח ומנה הגביות ומלא מיניה שלם וגם הכיר
 בע"ע מקלח הגביות כמשוכחות שבהן אם יש לחוש בראותם המותרים
 שלא הכיר שמה החליפם :

דיני נשים וסבלונות וקרדושין

ר"י מי ששלח סבלונות אחר השדוכין אי חיישין לקדושין :
 ר"כ קטנה שיש לה אב באתר מרחקים והשיאום קרובים והבעל
 לא בא עליה עדיין והלך מנוחה עד שגדלה ואח"כ בא האב
 והיה ממאן בקדושין הללו וגם הכה מנאחת בו אם מועיל המיאון :

ר"כא א' שהוליק עמו בחולה אחר מעיר ונחעברה ואמרה שמתמו
 נחעברה ואמרה שגדר לה לישארה והיא מכחישה בכ"ד ואח"כ
 היא רואה להשא' לבעל אם יש לחוש שמה קדשה הראשון בביאה :

ר"כב שכתב חגורה להקטע בה ואח"כ אמר לכתולה אחרת לקדש לי
 בה חגורה פני עדים והלכה בה במחולת אם יש בו חשש קדושין :
 ר"כג רואה אלו מוחים בכמה אנשים הנושאים נשים שמתו לה ב' אנשי' :

ר"כד ריב ראוין בא לב"ד ואמר אני ושמעון היינו בבית וקרא לוי
 לכתולה ואמר בואי אלי והתקדשי לי בד' זבובים אלו ואמרה הן
 ונהן לה סד' זבובים וסלסל לה וקרא לוי אחרים להחזיר לו הזבובים
 כי לשחוק בה נחכוין ולא רצתה להחזירם ושמעון אמר ג"כ שהיה
 ככל דרך שחוק וכן אמר לוי וגם הכתולה אם יש חשש קדושין :

ר"כה המשיא בחו קטנה מי מקבל הקדושין :
 ר"כז אם בן בנה של דינה מותר באשה יעקב :

ר"כח מי ששאל אשה באתר מולדתו ואחר ג' אוד"ש היה נדחה לו
 שלא יוכל לחיות את עלמו במדינה זו ורצונו ללכת אל עיר אחרת
 להחיות ולהתפרנס את נפשו אם יוכל לבקש את אשתו ללאת עמו :

ר"כט אחד נשא מניקה חבירו אחר כ"ד חודש וחשב הדם העיבור
 לאחד מתן אם לריכים להפרישו ממה :
 ר"ל אשה מניקה שמה בעלם אם יש לה דין לתבוע כחובה תוך
 כ"ד חדשים קודם שהיא ראויה להשא' :

ר"מ מי ששמע שאשתו מקללת את אביה ואמה אם רשאי להכותה
 כדי שלא תעשה עוד :

דיני חליצה ויבום

ר"נ אם המשומד פוטר את רתה מן היבום :
 ר"ס ר"י יבמה שיש לה ג' יבמין וסיבמה אינה רואה לא לחלוץ ולא
 ליבם ולא לחלוץ בנכסים אלא ראויה לישב ענווה וגם נכלל
 בזה אם סאחד יתלון ויקח ח"י הנכסים אם לריך לחלק אותם
 הנכסים עם שאר אחיו עוד נכלל בזה אם יש ליבמה נכסים יתר
 על כתובה א"ך יתנהגו בו :

ר"יא אם יכול לקבוע מקום בשחרית כדי לחלוץ בערב או אם דוקא
 הקביעות מערבית לשחרית :

ר"יב אשה שמת בעלה בלי זרע קיימא וסברה שגם אחי בעלה מה
 ונתקדשה לאחר ואח"כ בא אחיו לחלוץ לה ונשאת למקדש אם
 מותרת לשבת החתיו :

ר"יג אם יבמה זקוקה למשומד שהיה משומד בעשה שנשאת לאחיו
 אבל היה עדיין קטן :

ר"יד חזוקה לב' יבמין ומת א' מתן קודם שהללה אם לריכה
 להמתין ג"ה ממותת היבם האחד קודם שהחזין לשני :
 ר"ט רבה יבמה שהללה לאחד מן האחים ואח"כ נמלא שעדיין קטנה
 היא אם לריכה אח"כ לחזור על כל האחים :

מפתחות לחלק ראשון

רנד טעם וישוב על מה שמוסיגים נשים שללו לטובל בנסרות ככל השנים : רפא קהל ששעו חקיה שלא לעשות עוד חילוף מטבע שיאל עליו רנה אם מותרת יולדת לטובל אחר לידת בלילי שבת : רנו עוד ממש בדבר הנ"ל : רנז אם מותר להניח לקטן להטביל כלים חדשים הלוקחים מנכרים : רנח האריך מנקין המקוה ואם לריך כלים נקובים לנקותם :

דיני נט"י

רנא מוי שלא נטל ידיו ונגע בידו במים כשרים אם נפסלו המים לנט"י : רנב מים ששחו מהם תרנגולים אם כשרים לנט"י : רנא כלי שנקב כמולוא משקה אבל לא ככוס משקה אם כשר לנט"י :

דיני פו"ר

רכב מוי שסיה לו בן ובת ומתו שמים והניח כל אחד מהן בן אם קיים הזקן מלוא פו"ר בזה : רכג מוי שקיים פו"ר ונחאלמן ולא ראה לישא אשה מקום יראה קטטה בביתו אם יפה עושה :

דיני מילה

רכד קטן שנינוול ואינו נראה רק ראש המילה כמו עד שליש והרכב ממשפחה שדרכם כך עד בני י"ג שנה אז הם כשאר ינומולים אם חייבין להקין מילה הקטנים : רכה אבי הבן שלא מל רק פ"א אם רשאי למול את בנו בשבת היבא דליבא אומן מוהל אחר : רכו מילה בפורים אם מלין קודם קריאת מגילה או אחרים :

דיני פדיון הבן ופדיון בבור בהמה

רכז בה כהן פטום שנתעברה ואמרה מפלוגי יהודי נתעברה והוא אומר לא כי אלא מנכרי נתעברה כשהבן נחגדל אם חייב לפדות א"ע : רכח אם לברך בסעודה פדיון הבן שהשמה במעומו : רכט אם אפשר לעשות שום חקיה לפדות בכור אדם בשבת כשחל יום ל"א בשבת :

רע ישראל שיש לו פרה מעוברת בבית נכרי האריך מקניה אותה לנכרי שהפטור מנכורה : רעא ישראל קנה פרה חולבת ומעוברת מנכרי והכרי א"ל הזכרו כשחבא כוונה ללירחא שלא תקרבו אליה כי דרכה לנעוט באתו זמן אם יש לסמוך ע"ז שכבר ילדה ברכות הנכרי ולפטרה מהכבורה :

דיני הקדש ונדרים ותקנות

רעב אשה שהקדישה נ"מ שלה אם בעלה יוכל להסות מפירותיהן או כי תמות אם יורש אותה : רעג אם יש לד היחר מה שנהנין מן הבימה ומפוח ומעילים של ס"ת : רעד אדם שטעם עבירה שראוי לגדוהו עליה והרכ שבעיר יודה אותו אבל הכל הריגשו שנידחו ממתת שגאה שהי"ל עליו בלא"ה אם יש ממש בידויו :

רעה מוי שגדל להטענות ב' ה' כל השנה ורעה ללוות יום ה' מהן ולפטור ביום אחר אי שרי או לא : רעז חכם שנידה לא' כדון וגזר המושל בקנים שלא להחזיק כנדוי אם חייבים הקהל להכנס בספק סכנת הקנס להחזיק כנדוי :

רעז מוי שחלה בנו וגדל שלא לשחות יין עד שיסיים הבן בר מלוא והגבירא בנו מחולי זס ואחר שנה או שנתיים מה מחולי אחר קודם שהיה בר מלוא אם האב מותר בזין תיקף אחר פעירה בנו או לריך להמתין עד הזמן שהיה ראוי להיות ב"מ או יאמר לעולם שלא יהיה לעולם ב"מ :

רעה המחנעט ב' דר"ה תענית תלוס היאך יתנהג אח"כ אם לריך להטענות יום ב' לבד או גם יום ה' או כלל לא : רעט אשה שגדרה נדר שיש בו ע"ג וקיים לה בעלה אם החכם יכול להחירו :

רפ קהל שגזרו תענית בשביל קהל אחר שהם בלרה ואחר חזות היום מדע להם שנסערו מהלכה אהמול קודם קריאת התענית אם לריכים להקלים התענית או לאו :

דיני ט"ב ואבילות והשהחת זקן

רפג כהן שמת לו מה בשבת מהמתים שמתים לעמא לו אם מותר הוא להיות באהל ביום השבת :

רפד אחד משרי הנושל ראה לרעות סוסים שלו על כס"ק אם הקהל מחוייבים ליחן שותד כדי למתוח בידו :

רפה כהן שסוגד לו שמת באהל והוא ערום אם מותר לו להטעות באהל עד שילבש מקלע בגדים :

רפו אם מנחרים על קרחת ושריטה כשאין המת לפניו :

רפז האריך נוסגין כשמת לו מת בע"ש ואותו שבת הוא ערב הרגל אם רוחץ בע"ש :

רפח מה לו מה בשש"מ אם לריך לקרוע במועד או אחר המועד : רפח משרתה שאירע לה אבל אם מותרת לעשות לרכי אדוניה :

רצ אם אבל מותר ללאת בלילה אחר שחלה רגל מן השוק : רצא קרובים שמוסיגים במקלח אבילות כמה יהיה קרוב וכמה לריך להראות אבילות :

רצב מוי שמת לו מה בר"ח יוכן אם רשאי לפסוק אבלתו לשנה אחרת בכ"ט באדר אי אמרינן מקלח כיום כעולו :

רצג המתעמים ואומרים קדיש יום פעירת אביו ואמו אי מתעמים יום המיתה או יום הקבורה :

רצד אם מתעמים בשנה מעוברת תענית יא"ץ באדר א' או בשני : רצה אם יש נדוד איסור לגלה פאת הזקן במספדיים :

דיני שעטנו וכלאים ודיני סודים

רצו מוי שיש לו זפי"ן עשויים מפשתן אם מותר לחבר בה בתי זרועות מלמד עם קרעים שקורין קיפ"ל :

רצז אם להחמיר שלא לחבר עורות חים ובמהם חתה בגדי למד מאחר שכן תפורין זו לזו בחוטי פשתן :

רצח נכרי המוליך עגלה דללאים בשור וחמור ופגע בו בדרך אם יכול לדבר עמו מעסקיו בקול רם :

רצט אם מותר לישראל למכור לנכרי תרנגולים אע"פ שידוע כודאי שהנכרי קונה אותה לסרסם :

דיני ריבית ושמיטה

ש אחד נשא אשה ושניהם רכים בשנים וקרוביהם נזיזים להטעסם בשלסם קרוב לשכר ורחוק להפסד אם רשאים לעשות כן :

שא ראובן יש לו ש"ח על נכרי ובקש משמעון שיקנה ממנו ה"י החוב ומכאן ואילך יעלה לו הריבית מן הנכרי לפי הערך ורואה להיות לו ערב ג"כ בעד הקרן אי שרי למעבד הכי :

שב ארך למלוא יחידר להלוות לחבירו מעות שיהן לו מהן ריווח ויהיה ג"כ בטוח מן הקרן :

שב מוי שיש לו שט"ח מנכרי בריבית ואמר לאחד חן לי חצי המעות ויעלה לך כל הריבית כ"ז שלא אחזיר לך מעוסיך האריך יעשו שיהא ביהיחר :

רש שט"ח שטערה עליה שמיטת אם יכול המלוה לכופו לשלם בערכאות מאחר שכתוב בשטר שיכול לכופו בין כד"י בין בדיני האומות :

דיני תובע ונתבע ודיני שטרות והרשאה ופקדון

שה אם יכולין לעכב הפקדון של ראובן בעיר אחרת שיש בה כ"ד כשאומר ראובן שרואה לדון בעירו ולא בעיר הפקדון :

שו אחד שחובעין ממנו מומן אם מותר לחפש טענות ודחיות שיעטם עמו פשרה :

שז מוי שסוליא ש"ר על אחד וגרס לו בזה סיוק ואח"כ נשמע שהוא שקר מה דינו ואם ישלם לו מה שסזיקו :

מפתחות לחלק ראשון

שבו ראובן נחייב שבועה לשמעון והפכה ראובן ואמר לשמעון
שבועה אחת. ושבועה שמעון לי שבועה אז ראובן נגלגל עליו
קביועות אחרות אם יוכל לגלגל בכה"ג או לאו :

שבה ראובן שאל משמעון כלי זיין ללכת עם הנכרי נגד הסוואים
מהוך לעיר ונפלו בני העיר ביד הסוואים ולקחה הכלי זיין
מראובן אם חייב לשלם :

שבט שכיר שחלטה לו אשתו ומתוך כך לא גמר מלאכתו אי חשיב
אונס בכה"ג. ובכלל זה הנושא ג"כ שאר דיני שכיר :

של ראובן מה בלא יורשים ולא נודע לו שום יורש ואשתו חפסה
הנכסים בכתובתה ולא הגיעו לפי פירוש הכתובה ואח"כ מתה
האשה ובה אחד להביא נכסיה שהיא יורשת של בעלה ורצה לזכות
בנכסיה ממחמת שהאשה לא נשבעה על כתובתה ויורשי האשה רוצים
לזכות בנכסיה הדין עם מי :

שלא שטר נכרי שכתב בו איך שהנכרי משעבד א"ע לישראל זה ולכל
הנאמרים מנחה אם יוכל להקנותו לישראל אחר בחליפין
בלי מסירה :

שלב רב שקיים שטר יחידי אם מהני הקיום :
שלב באיזה מקום נקרא שמירה מעולה לפקדון או איזה דבר
נקרא פשיעה כשמויה ב"א נכריים ללכת בחדרו :

שאר ראובן חובע את שמעון ואמר שפסע בפקדון שלו וע"א מעיד
כדבריו ושמעון מביא ג"כ ע"א שלא פסע את פטור שמעון
משבועה :

שלא איש אשר בידו פקדון ועושה שהמפקיד לריב להוציא לזרכו כך
זכובים וזה מורה לו שכ"כ אבל אמר לא הוצאתי ב"כ אם
נאמן הנפקד בשבועה :

דיני מצרנות וחלוקת בתים וחוקת קרקעות

שלו שנים שהיו שותפין בצית שיש בו דין חלוקה והאחד חפץ לחלוק
והשני אמר שבדעתו למכור חלקו ואם יחלק לא יקח אותו שום
אדם אם יכולין לכופו לחלוק :

שלו כותל שהיה בין ראובן ושמעון ובהם הא' אבנים גדולות ואמר
א' רוצי לקנותו כי ב"ד ציתי הם הדין עמו או לאו :

שלא בית שמלריו מלד א' במלד שמעון ומלד אחד מלד נכרי בא יסודי
א' וקנה אותו ובה שמעון ורצה לדחות אותו מכה מלריות והקונה
אמר אחרי שמל"א הוא במלד הנכרי אין לו דין מלריות הדין עם מי :

שלוש מנהגים במדינה שכל יסודי המחזיק במשפט קרקעות של ב"א
נכרי אח"כ יוכל היסודי למכור אותו אבל הב"א יש לו כח
לגבות אותם והיסודי רוצה למכורם לאחר אם יכולה האשה למחות
בו מדין כחובתה :

שט אחד קנה בית ובה המלדן והלקן וזה עושה כיון שאין לי
בית דירה אין לך דינא דבר מלרא הדין עם מי :

דיני פסים ושאר גביות

שטא שר שיש לו ב' עיירות וכל א' נותנים מס בפ"ע ועשירי העיר
עקרו דירתם מעיר אחת וקבעו עליהם בעיר אחרת והשר תבע
מס גדול מכל עיר בפ"ע ולאחר העלת המס אמר השר מס
שהבעתי בעיר הזאת הם יתנו מנלתי העשיריים שקבעו דירתם
לכאן והעשיריים יתנו עם הקהל שדרו שם מקדם ונתן רשות לב'
הקהלות לדון בד"י האריך ידונו בזה :

שטב האריך נותנים מסים וממס מחויבים לתת ומי המחויבים וכל
דיני מסים :

שיג רוב הקהל הסכימו שיבצע כל א' על הודאתו ומקלה בעלי
כיסין ממאמרים ואומרים לעשות שומא כמנהגם ואפי' אם יחייבו
ליבצע אין רוצים לפדוע כ"ד ודבר כי דואגים להציקות מתוך כך אלא
רצונם לשער ולהעריך כלל ממונם בכתוב א' ע"פ שבועה הדין עם מי :
דשם לבור שהוטל עליהם מס והסכימו לברור א' אנשים לסעריך
כ"א וא' ויש בקהל ב' אחים עשירים ורואים שיסו מאותן
א' אנשים אם הדין עמם :

שח ראובן שלח מטות לשמעון ביד לוי לקנות לו חפץ ואח"כ בא
ראובן ותבע משמעון החפץ ואמר שמעון במעמד לוי שמעולם לא
נתן לו לוי בשם ראובן כלום ולוי אמר שנתן לו על מי מוטל השבועה :

שח יסודי נתן חגורה כסף לאומן נכרי להקניט והלך הנכרי אל יסודי
אחר וא"ל קח לי משכנותי שאלך ותלוס לי עוד וחגורה זו כך
למשכון ואח"כ ברח הנכרי אם חייב זה להחזיר החגורה או לא :

שי אם רשותו של אדם קונה חחורה שבאה לביתו לענין שאין אחר
רשאי לקנותה :

שיא ראובן שהלך כל נכסיו עם שמעון ולוי והעמידו קנס לנדקם על
המעכב ואח"כ נחחרט ראובן ובקש משמעון שימחול לו וכן עשה
שמעון ולוי א"ר למחול והקהל חובעין קנס הנדקה אם יש זכות ללוי
או לקבל :

שיב אם הבעל יכול לטעון בעד אשתו בנכסי מלוג שלה כשאין לו
הבטחה ממנה :

שיג מי שהרשה את חבירו ליקח מעותיו וקיבל קנין סודר על זה
והלך זה ונטל המעות ואח"כ בא לחזור מס דינו :

שיר ראובן נתן ו' זכובים לשמעון והולוכים לעיר אחרת ולוי נתן
לו ו' זכובים ולשמעון עלמו כ' זכובים ואמר הריני
מניה זכובים שלכם בכיסי עם זכובים שלי ונאכדו לו ד' זכובים על מי
ההפסד ואיך מעריכין ההפסד :

שמו אחד הראה לגנב מחחרת שיוכל לגנוב משם ממון חבירו והלך
גנב וגנב דרך אותו המחחרת אם חייב המראה לשלם :

שמו אחד היה לו סוס שעומד להשכיר בא חבירו לקחת את הסוס
ואמר שרוצה לרכוב עליו לדרך חוב א' שהוא נפסד בודאי אם
לא ילך ואמרה לו אשת המשכיר אל תקחתי כי גם בעלי לריך
לרכוב בעד חובו השיב זה אם יפסיד בעליך חובו איני אשלים לו
כל החוב וגם שכר הסוס אהן ולקח הסוס בלי רשות ולאנס הסוס
בדרך אם חייב לשלם הסוס כיון שלא ברשות לקחו :

שיו אחד הולכל עם חמיו ב"ש יותר מאשר קבל לו ולא נחה בו
חמיו לאמר אל תוסף אכול עמי וכשחל עמו הוא ואשתו ב' שנים
הבשו חמיו לשלם המזונות וזה אמר הלא נתת ג"כ לחתך הראשון
מזונות יותר ממס שקלבת לו אם חייב לפדוע המזונות לחמיו :

שיח באיזה אופן יש אונאה בשכירת אדם ובמסו :

שיש טובת נהנה לאחד בנד חבירו ואח"כ בא חבירו ותבעו את לריך
להחזיר לו בגדו ולהפסיד את שלו כי לא קבל מן הטובתם רק
מנין בגדיו :

שכ אחד אמר לחבירו אני רוצה למווא לך מרגליות לקנות וקיבל
קנין סודר ע"י וזה סבור למוואם ביד א' ולא מלאם ושוב לא
יכול למוואם כ"א בעורה גדול אם יוכל לחזור מקנין סודר שקיבל :

שכא אחד נתן שטר לחתנו על נדוויית בתו ומתה הבת ואח"כ
בקש החתן מחמיו שיפאול לו ספרים ללמוד בהן וכן עשה
ואחר כך תבע מחמיו שטרן השיב חמיו כבר מתה בתי והחתן
רוצה לעכב הספרים אם הדין עמו .

שכב ראובן מכר לשמעון כשר חיל תחת כשר הרים אם יכול שמעון
לחזור מהמקח או ינכה לו רק מס שהוא צול יותר מבשר סרים :

שכג ראובן שכר אחד שילך בעדו למדינה פלונית והלך ראובן מהוך
לעיר והפליח אמר לשנים הנני מודיעכם שאיני רוצה לעכב
עליות ראובן אף מ"מ רוצי שיתן לי ג"כ ההולאות על הדרך ואף כי לא
התניתי בפירוש עמו מ"מ המנהג כן הוא . והלך לדררו ובבואו לא
רצה ראובן ליתן ההולאות הדין עם מי :

שכד ראובן המליח חוב לשמעון ונטל שכרו ע"י לאח"י נפל לקלול
בחוב שילטרך ערחה גדולה לתקו ואמר שמעון לראובן מחויב
אתה לעשות הערחה כי קבלת שכרך ושמעון אינו רוצה הדין עם מי :

שכה ראובן חובע את שמעון שיפרע לו חובו ובקש ממנו שמעון לתת
לו זמן ועשה כן וכשהגיע הזמן לא רצה לפרוע ובה לב"ד
והייבוחו לשלם אם חותנין לו עוד זמן ל' יום זמן לפרוע :

שכו מי שנתן לחבירו כ"י לתת לו איזה דבר וכתב שבועה ע"י על ככה
ואח"כ טוען שלא נשבע רק שכתב כך והחובע מודה לו מה דינו :